

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VIII. No. 3
Apare în fiecare Sâmbătă

Redacția și administrația: Arad, Strada Lae Barna 4.
Inscris la Trib. Arad, secția III. No. 6/1939

Sâmbătă,
3 februarie 1940

PUTEREA SÂNGELUI

Predică de Alexa Popovici

„Și sângele lui Isus Hristos.
Fiul Lui ne curățește de orice
păcat”.

În Biblie sunt o mulțime de cazuri care sunt dovezi grăitoare ale puterii sângelui. O putere mistică dar mare. Așa e Cain, care aleargă, e fără astâmpăr, e gonit o viață întreagă de sângele lui Abel. La nașterea lui Isus, sângele copiilor tăiați în Betleem și jur a avut puterea să-l liniștească pe Irod, să-i redea odihna și să-i alunge frica pierderii tronului. În prima eră creștină sângele miilor de martiri, căzuți jertfă pe altarul credinței, a avut puterea să adape setea de răzbunare a imperatorilor romani.

Dar, deasupra tuturor, ca o coroană, ca un luceafăr între stele, e sângele lui Isus Hristos, Mielul nevinovat și fără cusur, căci „sângele lui Isus ne curățește de orice păcat”. La Golgota sub cruce e izvorul mântuirii, izvorul vieții. Păcatele unei lumi pierdute sunt spălate prin sângele lui Isus. Da, sângele lui Isus are o putere neînchipuit de mare.

Vorbind de puterea sângelui lui Isus, trebuie să ne servim de câteva cuvinte. Cu ajutorul lor vom putea înțelege mai bine puterea sângelui lui Isus.

Primul cuvânt e

MINUNE

Pentruca să fim drepti, ceea ce spune aici apostolul Ioan că „sângele lui Isus ne curățește de orice păcat”, e cu adevărat o minune. E minunea scăpării de păcat, e minunea curățirii, e minunea mântuirii. Un păcătos cu păcate mari și grele, păcate pe care lumea le condamnă, cu atât mai mult Dumnezeu atotsfânt și drept și totuși un astfel de păcătos e curățit și scăpat de orice vină. Nu e lucrarea aceasta o minune? Nu e

o minune transformarea dintr'un păcătos într'un drept, să faci din lut un aur prețios?

E interesant că, Ioan scrie că sângele lui Isus ne „curățește” de păcate. Cuvântul „curățește” descrie o lucrare în amănunțime. Aceasta e adevărata lucrare a mântuirii. Păcatul pătrunde atât de adânc în ființa noastră și pune stăpânire completă pe totul din noi. Sentimentele, gândurile, privirea, vorbele, faptele, talentele, etc. toate sunt capturate de păcat. Iar pentru mântuire nu e destul numai să-l scapi pe om din ghiara și lanțul păcatului. Nu, ci trebuie măturat, trebuie stors, trebuie curățit și locul unde a fost. Trebuie să se șteargă chiar și urmele păcatului din noi. A curăți înseamnă a face să dispară toată pata și murdăria. Ce adevăr traicnic! În sângele lui Isus întreaga ființă e mântuită.

Apoi e cunoscut de toți că păcatul se imprimă pe conștiința noastră. Câtă remușcare, câtă mustrare, ce adânc înțeapă șoapta conștiinței pentru un păcat! Cât de greu e pentru un criminal chiar grațiat fiind, dar în mintea căruia e neuitat tabloul plin de sânge cu svârcolirile celui victimă în crima sa! Pentru un astfel de om nu mai poate fi vorba de pace și mulțumire launtrică. Și a ceasta cu orice om, pe conștiința căruia mai sunt păcate. Zadarnic ar spune cineva că poate scăpa pe altul de păcate, dacă nu le poate lua și de pe conștiință. Dar minunea e aici că, sângele lui Isus curățește și conștiința. Aici e secretul că păcătosul prin Isus devine fericit. Într'o închisoare, printre deținuți, era un condamnat, care era deosebit de ceilalți. Mereu era neliniștit, auzea glasuri, vedea vedenii înspăimântătoare. Conștiința îl chinuia. Toate în-

cercările erau zadarnice. Într'o zi însă, un evaughelist a venit și a ținut o predică, iar bietul om chinuit s'a pocăit. De atunci o pace, bucurie și liniște i-a umplut inima. Minunea, „sângele lui Isus ne curățește de orice păcat”.

Al doilea cuvânt e

IERTAREA

Cu siguranță că oricine citește cuvintele apostolului Ioan, înțelege ușor că aici e iertarea, iertarea de păcate. Dumnezeu atât de aspru cu păcatul, pentru sângele lui Isus dă iertare celui păcătos, permite cu toată dreptatea ca păcătosul să fie curățit de orice păcat, și deci scăpat de orice pedeapsă.

Iertarea prin sângele lui Isus e însă numai pentru oamenii care cred în El. Apostolul Ioan, scrie: „ne curățește de orice păcat”, adresându-se celor credincioși. Isus, după înviere a spus ucenicilor: „mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia și oricine va crede va fi mântuit”. Sufletul meu, ești lănced după o împăcare cu Dumnezeu, după iertare? O poți avea atât de ușor și repede. Ti se cere numai să crezi în Isus. De acest lucru te asigură întreg Noul Testament, și numărul mare de mântuiți dela Isus și până azi. Ce simplu, și totuși mai ai atâtea îndoieli, atâtea șovăire. Ascultă sfatul Bibliei și vei putea auzi că, prin „credința ta te-ai mântuit”.

Iertarea e absolută. Apostolul Ioan scrie „de orice păcat”. Oricine, cu oricâte păcate ar veni la crucea lui Isus, dacă crede e mântuit. Sângele lui Isus e în stare să curățească toate păcatele. Puterea lui de a da iertare nu va seca niciodată. Va trece cerul, se va topi pământul, dar sângele lui Isus va rămânea același, va cu-

(Continuare în pag. 7-a)

Farul Creștin

Foaie religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.
Girant responsabil N. Oncu

Anul VII. No. 5 Sâmbătă 3 Februarie 1940
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.
In străindate 300 lei.
In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Lac Barna 4.

Căpitan N. Oncu, Arad, Str. Danduziei 4

DELA REDACȚIE

Aducem mulțumiri lui Dumnezeu care a fost cu noi în orice vreme. Apoi mulțumim în numele Domnului, tuturor fraților care s'au ostenit ajutându-ne în facerea abonamentelor. Domnul le va răsplăti din îndurarea Lui.

Dar, încă nu a trecut vremea facerii abonamentelor! Se mai pot abona mulți care nu și-au trimis până acum costul abonamentului. Noi trimetem și toate numerele apărute până acum dela începutul anului, tuturor care se abonează de acum înainte.

Abonați-vă la **Căluza Școalei** Duminecile și cetiți **Mana zilnică** Veți găsi în ele învățături și sfaturi sfinte, pentru sufletul vostru.

La București apare o foaie săptămânală numită „România Satelor” sub direcția eminentului nostru scriitor Cezar Petrescu. E o foaie prețioasă pentru săteni și plugari, cu numeroase sfaturi și îndrumări pentru viața sătenilor agricultori. Se poate abona la **București, Pasagiul Victoriei, Sca-ra C.**

Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

Francisc

Kecsks

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16.

DARURI CARE COSTĂ

de I. Rusu, Lupeni

Dar Impăratul David a zis lui Ornan: „Nu! Vreau să-l cumpăr pe prețul lui în argint, căci nu voi da Domnului ce este al tău, și nu voi aduce o ardere de tot care să nu mă coste nimic”. I. Cronici 21:29.

David păcătuse în fața Domnului. Inima începe să-i bată; conștiința aprinde focul mustrărilor. Recunoașterea păcatului și umilința iau locul de frunte în inima lui.

Când proorocul îi înfățișează pedepsele din care una trebuie să-și aleagă, David alege pe aceea de a cădea în mâna Domnului. Mai bine să cad în mâna Domnului, căci îndurările Lui sunt nemărginite, dar să nu cad în mâinile oamenilor. Sam. 24:14. El a fost incredințat că, deși mâna Domnului e tare și loviturile lui sunt aspre, nu sunt lipsite de iubirea compătimitoare. El a câștigat această experiență. Unde străinul dă, se usucă, dar unde părintele lovește, acolo înverzește. Domnul dacă face rana o și vindecă.

Când David vede îngrozitoarea lovitură din partea Domnului, recunoaște și mai mult păcatul său. Se roagă, și Domnul ascultă. Ingerul care sta gata să lovească Ierusalimul este oprit de Domnul. Bucuria lui David și a lui Ornan a fost mare. Ornan e gata să dea ogorul, boii și carăle pentru foc. David nu vrea să aducă Domnului o jertfă care să nu-l coste nimic. El dorește să plătească cu bani grei tot ce-i trebuie pentru jertfă. Bucuria lui e prea mare și dorește să aducă Domnului o jertfă de mulțumire care îl costă. El voiește să simtă greutatea jertfei tot așa de adânc în sufletul lui, ca și bucuria izbăvirii lui și a poporului său, de care îl durea așa de mult inima.

Această jertfă nu e pentru ca să fie iertat, ci e jertfa recunoștinței, jertfa închinăciunii unei inimi pocăite, iertate și plină de pace. E jertfa unui suflet care a gustat îndurarea lui Dumnezeu. David a fost și a rămas omul după inima lui Dumnezeu. Această stare a lui după inima lui Dumnezeu n'a stat în faptul că n'a greșit, ci în aceea că s'a umilit, a recunoscut totdeauna păcatul lui, și a răspuns cu daruri de recunoștință față de Domnul, pentru îndurările Lui. El e pilda fie-

cărui credincios mântuit prin harul Domnului Hristos.

Răscumpăratul prin jertfa Domnului Hristos, trebuie să răspundă na cu mulțumiri și jertfe care-l cofil stă. „Prin El să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, mi adică rodul buzelor care mărturtesc numele Lui și să nu dați u să tării binefacerea și dărnicia, că po lui Dumnezeu jertfe ca acestea plac”. Evrei 13:15—16.

Credinciosul trebuie să fie darobnic. El trebuie să samene cu Dumnezeu lui. El a dat pentru mântă. tuirea omului o jertfă care l-a costat mult. Cel mai scump dar, „Singurul Lui Fiu”, — Preaiubul inimii Lui. Fiecare credincios sincer a gustat din bogăția harului care izvorăște din acest dar dumnezeesc. Credinciosul e căștigat de Dumnezeu cu tot ce este iuare prin jertfa care El a depus și pe cruce. El nu poate fi satisfăcut cu daruri care nu costă nimic. Cine s'apropie de El cu mulțumire, trebuie să meargă în spiritul lui Abel. David și femeia care spu dăruit tot ce mai avea pentru Ro trai „văduva cu doi bănuți”.

Nu daruri din prisos, nici a zăvcea parte din bani și câștig, etace acestea nu sunt daruri care costă din. Darurile care costă sunt acelea fărăscute din strictul nostru necesar tan din pâinea noastră de toate zilele asă. Imparte-ți pâinea cu cel flămând lesădu în casa ta pe nenorociții fără no de adăpost, îmbracă pe un om țigol și bolnav, apoi cheltuiește-t pe tine personal, pentru cauza A sul celui care s'a dat pe Sine în locu cre tău pe lemn.

Să privim la frații creștini din biserica din Ierusalim care au căștigat simpatia tuturor oamenilor prin darurile care îi costau asă. Ei vindeau averile pentru ca să a lunge pe cei nevoiași. Jertfeau la Cerrăși strictul lor necesar pentru a face față celor în nevoie.

Astăzi creștinii cumpără, mpervând. Primesc și nu dau; se bucu toară de îndurările lui Dumnezeu. Eimai mult ca oricând. Ei însă fărăputine bucurii Dumnezeului lor și micuților Domnului Isus. Iubitul meu frate și soră, carate bucuri de harul Domnului, maita că tu trebuie să faci dărnici nircare te costă. Privește la crucea drude pe Golgota, la sângele canocurge din Domnul Isus, și vei auz de cuvintele: „Viața Mea ți-am dat dar tu ce-Mi dai?

LUMEA ÎN CARE A VENIT HRISTOS

de I. R. Socaciu

În vremea când s'a împlinit timpul din profecie ca să se nască Mesia, aflăm o lume greco-romană. Grecii stăpâneau cultura — filosofia și artele — și Romanii stăpâneau puterea politică — administrația și izvoarele de bogăție. Cu privire la starea religioasă, se poate spune că, deși toate popoarele și mai ales Grecii și Romanii, aveau religiile lor strămoșești, toate acestea erau niște obiceiuri costisitoare, forme și ceremonii fără evlavie și fără viață. Singura religie în care se afla scântee de lumină, suflu de viață, era religia poporului israelit. S'ar putea deci spune că lumea în care a venit Isus Hristos era o lume iudeo-greco-romană.

Dar afară de Evrei, Grecii și Romanii, erau un număr de alte națiuni. Rasa omenească era veche și ca un pom bătrân, avea multe ramuri — națiuni — deosebite în limbă, cultură, religie, culoare, și în caracteristicile mentale și morale. Națiunile civilizate din timpul acela erau Evreii, Grecii și Romanii și locuiau în jurul Mării Mediterane. Centrul lumii din vremea aceea era Palestina. Prin această țară treceau caravanele din răsărit, apus și din apus la răsărit. Dupăcum valea Mesopotamiei fusese leagănul omenirii, așa a plănuit Providența ca Palestina să fie leagănul credinței noi. Aici, lângă marginea cetății lui David, renumitul rege al poporului israelit, pe câmpia piosului Boaz și Rut cea harnică și credincioasă, a venit în trup omenească Hristos Mântuitorul.

Lumea politică.

Romanii erau stăpânitorii zilei asupra celei mai mari părți din lumea în care a venit Hristos. Centrul omenirii și grosul poporului se afla în jurul Mării Mediterane, Roma, ca și capitala imperiului roman. Puterea ocârmuitoare a constat din:

1. Autoritate centrală — împărat și senat.
2. Guvernatori provinciali aleși de împărat și senat.
3. Guverne municipale locale.

Această mare și ilustră stăpânire a restabilit ordinea, a făcut drumuri noi din provincie la provincie, a ținut deschise căile de comunicare pe mare și pământ în toate părțile imperiului; justiția stăpânirii romane a ușu-

rat viața și a asigurat buna orânduială între locuitori. Această stăpânire era privită de primii creștini ca o mână pregătitoare a lumii pentru venirea lui Hristos. Administrația și legile ei au influențat de atunci până astăzi istoria lumii.

Popoarele din lumea în care a venit Hristos.

Încă pe vremea aceea se aflau multe națiuni. Acestea locuiau în cele trei continente: Europa, Asia și Africa.

1. Latinii în Italia, Spania, Gali și Africa de Nord. Limba latină era limba oficială. Funcționarii și ofițerii din armată erau de obicei în toate locurile, romani.

2. Grecii locuiau în Grecia și insulele ei, prin Asia Mică, Siria, Palestina — Decapolis — Egipt și alte părți, împrăștiati încă din vremea lui Alexandru cel Mare.

3. Evreii locuiau în Palestina și apoi cei împrăștiati din vremurile vechi prin Mesopotamia, Persia, Siria, Arabia, Cipru, Asia Mică, Egipt, Italia, Spania, Grecia, etc., oameni care au pus mâinile pe comerț — bănci, cumpărări și vânzări — prin toate centrele lumii de atunci.

4. Și apoi alții — Arabi, Fenicieni, Sirieni, etc.

Vieța economică și socială în lumea în care a venit Hristos.

Agricultura și manufactura ceva mai bune decât în vremea dupăce Adam fu scos din Eden. Comerțul se mișca, mulțumită căilor de comunicație făcute și păzite de Romani și mulțumită iscusinței Israelitilor, care își câștigau în mare parte existența cu comerțul.

Vieța socială avea trepte ca scara! Totuși ne putem opri la trei clase: 1. Ocârmuitori și supra bogăți, elita; 2. Meseriași de tot felul, mici proprietari; 3. Sclavi, din războaie sau născuți.

Sclavii erau oameni fără drepturi legale în viață, adesea maltratați și chinuți fără ca cineva să se intereseze de starea lor nenorocită. Pe cât trăiau sclavi de rău, în mizerie și sub teroare, pe atâta trăiau cei din clasa elită de bine și în belsug, desmirați și slobozi în toate păcatele. Aceștia însă erau puțini în vreme ce sclavii erau mulți, foarte mulți.

Femeia era mai mult sau mai puțin o servitoare, cu puține drepturi în primele două clase. La Israeliti femeia se bucura de stimă și considerațiune aproape ca bărbatul.

Copii la Evrei erau considerați ca dar dela Dumnezeu, în vreme ce la ceilalți erau considerați ca un rău necesar. Slab educați și rău ținuți. Nimeni n'avea dragoste de ei. Copiii trebuiau să fugă sau să fie duși din locurile unde se întruneau oamenii, până și la Evrei, ca nu cumva să-i supere pe apașii vieții! Așa era lumea în care a venit blândul Isus!

Vieța culturală în lumea în care a venit Hristos.

Masele norodului chiar și la popoarele civilizate cum erau Evrei, Grecii și Romanii, în toate părțile lumii nu știau ceti și scrie; nu exista niciun sistem de școală publică; educația se primea în școli private și sub tutori, doar numai la Evrei exista oareșicare educație obștească în sinagogă. Cărțile erau puține și foarte costisitoare, scrise cu mâna. Deci numai cei puțini le puteau avea. Educația era literară, retorică și artificială. Izvoarele culturii erau variate: 1) Cultura din lumea veche: Egipt, Babilonia, Asiria, Persia; 2) Cultura din anii de aur ai Grecilor: a) o limbă frumoasă, flexibilă, precisă, răspândită prin toată lumea de atunci; b) literatură; c) arta și arhitectura; d) filozofia; 3) Romanii au contribuit cu legi, guvernări stabile, orânduială internă, drumuri bune pe apă și uscat; 4) Evreii au contribuit pe câmpia religiei și în viața morală, mai simțitor. În ce privește cultura în genere, lumea greco-romană n'a fost influențată de ei.

Vieța religioasă în lumea în care a venit Hristos.

Toate popoarele aveau religii; aceste religii erau naționale; în alte cuvinte, religia nu era cum credem noi astăzi, legătura între individ și Dumnezeire, universală. Religiile lor se ocupau aproape numai cu afacerile ordinare ale vieții pământești — aveau niște dumnezei presupuși — și căutau pe aceștia să-i calmeze în mânia lor, să-i acapareze întru ajutorul lucrurilor naționale sau cele ale

(Continuare în pag. 6-a)

Pescar de oameni

de Marcu Nichifor

Binecuvântați sunt acei sfinți care se desfășează în slujba Domnului, și se odihnesc în prezența Lui minunată.

Luca 5, 10.

Iată ce cuvinte simple! Ce puțină însemnatate au ele pentru noi! Ca să nu spun că aceste cuvinte, pentru cei mai mulți aproape nu înseamnă nimic. Azi suntem obișnuiți în vorbirea noastră obișnuită cu cuvintele: „Organizație, comitet, președinte, secretar, păstor, cor, dirijor și altele; dar cuvintele: „Pescar de oameni”, le trecem cu vederea, ne sunt străine nu numai în practică, dar și în teorie.

Această numire ne arată că: **„Scopul principal pentru care ne-a chemat Domnul Isus Hristos este ca să fim pescari de oameni”**. Să luăm bine seama că Domnul Isus n'a zis în textul nostru: Veniți și vă voi da fericire, bucurie, pace, slavă, o viață ușoară, scutită de necazuri și osteneți, ci El le spune dela început: „Veniți și Eu vă voi face pescari de oameni”. Nu le-a ascuns scopul Său și dorința Lui cea mare. Dar tot trebuie să privim bine că Domnul Isus în chemarea Sa nici nu le-a pomenit de viața veșnică, iertare, sfințire și de toate celelalte binecuvântări veșnice. De aici putem vedea că Domnul Isus făcând totul pentru ucenicul Său, l-a chemat ca să fie pescar de oameni. Marcu 1:17.

Astăzi însă, dimpotrivă, în bisericile Domnului sunt „oameni evlavioși, sfinți ispravnici plini de râvnă, învățători, cântăreți, predicatori”, numai pescari de oameni lipsesc. Totuși centrul de greutate, Domnul Isus, nu-l pune nici pe unul din aceste numiri, afară de pescari de oameni.

Această numire ne arată că: **„Scopul principal al unui pescar de oameni este să aducă suflete la Hristos**. Adică toate gândurile sale, toate planurile, în special toată vorbirea sa urmăresc această țintă. Nu numai atât, dar tot ce are: avere, bani, studii, servicii, prieteni, prin toate aceste mijloace urmărește o singură țintă, un singur ideal sfânt, care niciodată nu poate fi schimbat... „Cum să fac, ce să fac să aduc mai multe suflete la Hristos?”

Despre un credincios se spune că noaptea se scula și striga: **„Mai multe suflete pentru Hristos și pentru gloria Sa eternă”**. Nu este de mirare dacă a botezat mai multe sute de mii de suflete. „Cine merge în iad și eu să nu ard?” Acest ideal, aceste gânduri ale Mântuitorului au ars inimile multor sfinți ascultători, care prin înjosiri, săracie, suferințe au biruit suferințele și moartea, lăsând ca viața lor slabă și trecătoare să se topească după suflete pierdute. Aceasta este inima și dorința marelui Pescar, care ni se prezintă ca un bun păstor care lasă pe cele 99 de oi și merge în negura nopții, în puterea furtunilor, a ploilor, printre văi, prin munți, căutând fără oboseală oia cea pierdută. Și nu se lasă până n'o găsește.

Punctul de greutate în viața creștină cade pe pescari de oameni pentru că: **„De slujba aceasta de pescar depinde toată plinătatea binecuvântărilor cerești”**. Așa este, Domnul Isus a zis: „Eu vă voi face pescari de oameni”. Altcuiva este a predica, sau a fi predicator, cântăreț, a fi învățător, sau copil al lui Dumnezeu, plin de sfințenie, însă, cât privește pe pescari: „Eu vă voi face”. Poți să te rogi, să citești Biblia sau chiar să vorbești din Evanghelie, fără prea mult ajutor de sus, însă să fii pescar adevărat fără prezența lui Hristos nu vei putea. Vinul omenesc se termină repede.

Nicio altă lucrare duhovnicească n'are nevoie de prezența lui Hristos mai reală și mai puternică decât slujba de pescar de oameni. Acolo sunt înfrângerii, dureri, răni căpătate pe care nicio vorbă omenească nu le poate tămădui, afară de mâna Sa mângâ-

ietoare. Acolo la lucru omul se vede de cine este, vede lipsurile, greșelile, neajunsurile, care nu se pot vedea în alte părți, și pe care nimeni nu le poate umplea pe deplin, afară de prezența Sa. Nu mai acolo ai ocazia să iai crucea adevărată; ești batjocorit, disprețuit, ocărit, fugărit.

Aceste întâmplări produc gânduri triste, indispoziții, înjosesc personalitatea, aduc dureri sufletești, mâhniri adânci, care sunt mai greu de ținut decât bătaia. Totuși numai aici se poate verifica credințioșia lui Dumnezeu și a Cuvântului Său. Prezența lui Dumnezeu intervine atât de minunat! Tot norul de întunecime și de dureri apăsătoare e înghițit de lumina prezenței Sale. Bucuria crește înzecit. Dacă ești oboșit, totul se schimbă, parcă ești dus pe mâini de îngeri. Chiar foamea este înghițită, prin minune devii sătul, prin reîmprospătarea divină nu mai poți merge nepăsător te arunci din nou în valurile spumoase să scapi măcar un suflet. Ce frumoasă e rugăciunea unui tânăr: „Doamne, de ce m'ai scos dela pierzare, dacă nu-l pot aduce pe acest suflet la Tine?”

Cel ce a zis: „Eu te voi face...” nu poate lipsi de lângă pescarul Său. Pentru că întreaga ființă a pescarului atârnă numai de El. Toată ființa lui strigă după El. Și El vine lângă pescarul Său, îi dă bucuria prezenței Sale, coboară cu El în locurile cele mai negre, culegând diamante veșnice.

Cunoașteți o chemare mai înaltă, tinerilor? Cunoașteți un ideal mai sfânt? O slujbă mai binecuvântată...? Dacă nu, atunci de ce stați? Mântuitorul v'a chemat ca pescari; unde-i slujba voastră? Când o să ascultați glasul Lui?

Comandați în grabă

**CALENDARUL BIBILIC
PE ANUL 1940**

ca să nu se epuizeze în grabă și să nu vă mai putem satisface comenzile. Pentru fiecare elev mic și mare al Școlii Duminecale

cumpărați imediat CALENDARUL BIBILIC Pentru fiecare creștin pentru ajutarea cetirii zilnice a Bibliei comandați **CALENDARUL BIBILIC**, Prețul 3 lei bucata. **Dela 100 buc. rabat de 30%**

Depozitul de Literatură Arad, Str. Loe Barna 4.

Voi sunteți epistola lui Isus Hristos

de I Cocuț

2 Cor. 3:3.

„Biblia este cartea noastră a credincioșilor”, a spus cineva, „și noi suntem Biblia lumii. Noi cetim în Biblie și lumea citește pe noi”. Noi învățăm despre Hristos din ceea ce e scris în sfintele Scripturi, iar lumea învață despre El din ceea ce ea vede în viețile noastre.

„Voi sunteți arătați ca fiind epistola lui Hristos” spune Pavel. În vechime Dumnezeu a trimis o epistolă poporului lui Israel, scrisă pe două table de piatră. Pe ele erau scrise cele zece porunci. Dar Ieremia ne spune că în legământul cel nou Dumnezeu își va scrie legea „în inima lor” (Ier. 31:33). Cu alte cuvinte, Hristos vrea să trimită lumii o epistolă, o scrisoare de iubire și de har. El, însă, vrea s'o scrie pe viața mea și pe viața ta. Solia mântuirii Sale vrea El să fie scrisă cu litere mari în vorbele, faptele și gândurile noastre. El vrea ca lumea să-L vadă pe El în noi. Fiecare din noi să fie o biblie, o evanghelie a sa. Pe noi oamenii să citească iubirea lui Dumnezeu față de ei. Prezența noastră, faptele noastre, purtarea noastră să le amintească neîncetat de Cel ce a murit pe cruce pentru păcătoși.

E interesant să observăm că Pavel ne spune felul cum Hristos, scrie această epistolă în viețile noastre, — prin Duhul sfânt. Dacă noi lăsăm ca Duhul sfânt să stăpânească întreaga viață noastră, — mintea, inima, voința și cunoștința, — atunci El întâi va curăți hârtia sufletului nostru de petele păcatului. Din roșie ca și cărmăzul, o va face albă ca zăpada. Și apoi va începe să scrie epistola lui Hristos în gândurile noastre, în umblarea noastră și în atitudinea noastră. Lucrul acesta de a scrie iubirea lui Isus pe caracterul nostru va ține toată viața. Zi cu zi literele vor deveni mai clare, scrisoarea va deveni mai lungă și mai interesantă.

Dar Duhul sfânt nu poate face acest lucru decât atunci **când ne predăm ca totul Lui**. Noi îl împiedecăm dacă eul nostru nu e răstignit și dacă vrem să trăim noi și nu Hristos.

Răspundere mare

Aceasta înseamnă că noi, credincioși, avem o răspundere foarte mare. Mântuirea păcătoși-

lor se găsește în Hristos. Dar ei nu-L pot afla pe Mântuitorul lor decât prin noi. Noi suntem tălmăcitorii lui Isus. Noi traducem solia Lui în limba omenească prin viețile noastre. O traducem bine? Noi suntem oglinda în care oamenii se uită să vadă fața lui Hristos. Il văd ei pe El sau văd o caricatură?

Ce citește lumea în viața ta? Ești tu o piedecă în calea lor de a-l vedea pe Domnul sau ești un ajutor? Ce e scris pe viața ta: ură, mândrie, vorbire de rău, sau iubire, umilință, iertare și bunătate?

Nu uita că și diavolul scrie. Și el vrea să facă din viața ta o epistolă, — o epistolă a răutății; a geloziei, a poftelor păcătoase și a pimei. Il lași tu să scrie și el în viața ta? Intreabă-te, cercetează-te să vezi dacă literele iadului sunt scrise pe persoana și caracterul tău! Ce spun oamenii despre tine? Ce văd ei în tine?

Ce a cetit Sinedriul

În Faptele 4:13 ni se descrie un tablou foarte minunat. Petru și Ioan sunt arestați pentru primadată și duși înaintea Sinedriului compus din 71 bătrâni, — un fel de parlament al iudeilor. Acest Sinedriu condamnase pe Hristos la moarte. Ei nu-i mai văzuse pe Petru și pe Ioan niciodată. Nu-i cunoșteau. Le erau cu totul străini. Dar atunci când Petru a început să vorbească, li s'a părut că văd ceva cunoscut; amintirile au început să năvălească în mințile lor. Vorbele, gesturile și toată purtarea lor le amintea de Cineva, de Unul pe care cu câteva săptămâni de zile înainte îl condamnaseră la moarte. Pe fața lui Petru și a lui Ioan, în glasul lor, în cuvintele și curajul lor, membrii Sinedriului vedeau pe Isus. Biblia spune că atunci „când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, s'au mirat... **și au priceput că fuseseră cu Isus**”. Pe viața celor doi apostoli era scris chipul lui Hristos. Ei erau o epistolă a Sa. Puteți voi spune același lucru despre noi înșine? Când oamenii ne văd pe noi, **pricep ei că noi am fost cu Isus?**

Numele lui Isus pe fruntea lor

Predicatorul bătrân se întorse se Duminecă seară acasă. Predicase de două ori în acea zi în biserică unde era mult iubit și pri-

vit ca un sfânt al lui Dumnezeu.

Nu era el mare vorbitor, dar era adânc spiritual, om al rugăciunii, al blândetei și al iubirii.

Și acum seara, cam obosit de lucru s'a așezat lângă foc să se odihnească. Nepoata lui de vreo 11 ani a venit repede la el, s'a așezat pe genunchii lui și a zis:

— Bunicule, am cetit ceva în Biblie ce nu pot pricepe. Apocalipsul spune că Isus își va scrie numele Lui pe frunțile ucenicilor Săi. Cum o să fie asta? Va scrie Domnul aci pe frunte la fiecare din noi numele ISUS?

— Da, i-a răspuns bunicul, Hristos își scrie numele pe fruntea și fața fiecăruia dintre urmașii Săi. Dar nu cu litere de acestea pământești! Isus are alt alfabet, alte litere. Pe acelea le cheamă: bunătate, umilință, iubire, milă, bucurie și fericire. Pe fața Sa au fost scrise aceste cuvinte. Și El scrie acest nume al Său în viețile credincioșilor în așa fel că ele se văd pe fruntea și pe fața lor. N'ai văzut, tu, nepoată, nicio față care să strălucească de blândete, de iubire și de sfințenie? N'ai văzut tu nicio față care să samene cu a lui Isus?

În timp ce predicatorul bătrân vorbea, fetița a fost atrasă să se uite la el. Deodată a fost adânc mișcată! Era atâta blândete în ochii lui, era atâta iubire în vocea lui, era atâta sfințenie pe fața lui încât ei i s'a părut că vede fața lui Isus în fața bunicului.

Noapte bună, bunicule, a zis ea sărind de pe genunchii lui și fugind în dormitor. Acum pricep, își spunea ea, cum își scrie Isus numele pe fețele oamenilor. Și plecându-se pe genunchi în marginea patului, a început să se roage: „Doamne Isus, scrie numele Tău pe fața mea așa cum ai scris-o pe fața bunicului meu”.

Voi sunteți epistola lui Hristos! Fața noastră, purtarea noastră, nu sunt altceva, decât expresia inimii noastre. Ce este înăuntrul, iese afară pe aceste căi. E Isus stăpân în inimile noastre? Oare are loc El să scrie acolo prin Duhul Său dragostea și bunătatea Sa?

Abonați-vă

la

„FARUL CREȘTIN”

pe 1940

și faceți abonamente noi!

Din lumea largă

Războiul a fost totdeauna o plagă și un mare rău pentru cei ce-l purtau și pentru cei care rămăneau la vatră. Pe lângă multe pagube pe care le aduce cu sine, distruge și nenumărate vieți omenești și moralul acelor care îi supraviețuiesc. În timpul din urmă, cei rămași acasă au căutat ca, pe numeroase căi să le vină în ajutor soldaților duși în focul războaielor. În războiul prezent, ce se duce între Germania, Franța și Anglia, elevii unei școli primare din sudul Franței s'au asociat pentru a adopta câteva zeci de soldați care nu au nici părinți nici rudeni care să aibă interes pentru ei. Adică niște soldați ai nimănui. Acești micuți împletesc ciorapi și svetere, trimit colete cu de-ale mâncării și alte lucruri mărunte pentru trebuințele soldaților pe care i-au adoptat. Pe lângă aceste bunuri, ei le trimit și câte o scrisoare în care își exprimă pentru fiecare în parte interesul și iubirea. Câtă bucurie pot procura acestor ostași bravi, singuri pe lume, micii lor prieteni nevinovați dela școala primară!

Războiul ruso-finlandez continuă mai cu îndârjire decât cel din apus. Știrile care vin, spun despre înfrângeri și victorii. Rușii au bombardat mai multe localități dar au și au avut dela început luptelor foarte mari pierderi. Se spune că ar fi murit pe pământul finlandez 90.000 soldați ruși. Afară de aceasta, în luptele ce se dau, rușii ar avea mari pierderi de materiale de războiu. La nordul lacului Ladoga s'a dat o luptă înversunată timp de mai multe zile. Finlandezii susțin că linia de apărare Mannerheim va putea rezista multă vreme.

Ministerul prevederilor sociale al Finlandei s'a înțeles cu guvernele danez, suedez și norvegian, ca să găzduiască 400.000 de copii finlandezi. Se mai spune că un mare om de stat englez ar fi declarat că ajutoarele pentru Finlanda din partea Angliei vor înțelege cu mult așteptările.

În Anglia s'au luat măsuri pentru reducerea consumului de alcool. Și se spune că au succes. Ce bine ar fi dacă la noi în țară, fiecare cetățean ar lua astfel de măsuri pentru sine și pentru familia sa! Ar fi o adevărată binecuvântare.

În Turcia cutremurele nu încetă. Un nou puternic cutremur a distrus numeroase clădiri. Populația s'a refugiat în câmp.

Finlanda e ajutată mereu cu armament. Anglia spune că tot materialul de războiu care nu-i este indispensabil pentru războiul cu Germania, îl va trimite în Finlanda, deoarece, spun ei, Finlanda, oricât de eroic să se apere, nu va putea rezista mult timp Rusiei.

Nu demult, Germanii s'au folosit de difuzoare pentru a face propagandă printre soldații francezi de pe front. În săptămâna trecută francezii au folosit aceste aparate de radio cu difuzoare, prin care au făcut la fel propagandă printre soldații germani de pe front. Dar la primele cuvinte prin care îl insultau pe cancelarul Hitler, răspunsul a și venit

dela germani prin focuri de mitraliere.

Valul de frig și ger anul acesta a făcut multe pagube. În Statele Unite a făcut până în prezent peste 300 de victime.

Se spune despre Otto Huusinen, șeful guvernului instituit de ruși în apropiere de frontiera Finlandei, că e dușmanit de întreaga sa familie. Soția și fiica sa fac parte din societatea femeilor finlandeze, care îngrijește de apărarea civilă, iar cei doi fii ai săi luptă în armata finlandeză.

Japonezii au inventat un nou fel de a pescui mult pește. Au trimis în largul mărilor avioane ca să descopere regiunile cu pește mult, apoi avioanele vin să anunțe pe pescari unde să-și pună plasele și mrejele de prins. Acest procedeu a fost adoptat și de alte țări.

DELA UNIUNE

Ne bucurăm și mulțumim fraților care ne-au făcut bucuria anunțându-ne deschiderea caselor de rugăciuni. Prin aceasta ne ajută să controlăm în ce măsură sunt satisfăcute demersurile noastre la înaltele autorități. Mulțumim Domnului pentru sprijinul Său prețios și pentru bogăția harului Său, de care ne face parte și în aceste vremuri grele.

Rugăm pe frați să trimită declarații, așa cum le-am arătat, pentru toate cazurile de prigoană ca să le putem veni în ajutor.

Toate declarațiunile primite dela frați au fost înaintate locurilor în drept și așteptăm rezolvarea lor. Frații să fie cu răbdare și să nu înceteze a se ruga Domnului ca El să lucreze.

* * *

Cu părere de rău aducem la cunoștința fraților că ne mai având calendare pe anul 1940, nu le mai putem satisface cererile. „Calendarul poporului creștin pe 1940” a fost vândut mai repede de cum ne-am așteptat. Cei ce s'au grăbit a-l comanda au câștigat. Dacă Domnul ne va ține în viață, pentru viitor vom căuta să tipărim un număr mai mare de calendare pentru a putea satisface toate cererile, dar și frații să se grăbească a-l comanda ca să nu pătească ceea ce au pățit mulți anul acesta.

Frații predicatori ordinați și activi în lucru să binevoiască a ne trimite de urgență chestionarele completate, bineînțeles cei ce nu le-au trimis. Nepăsarea fraților și în această privință ne împiedecă în realizarea planurilor și gândurilor noastre bune pentru ei.

* * *

Rugăm pe frații care ne trimit scrisori și doresc să le răspundem, să pună pentru răspuns o carte poștală sau mărci poștale pentru o scrisoare.

* * *

Regretăm și suntem triști că trebuie să cerem din nou fraților conducători de biserici și de comunități să trimită biroului Uniunii tablourile statistice pe care le cerem de atâta timp. N'ar trebui să existe niciun motiv care să împiedece pe cei ce sunt datori să facă și să trimită aceste tablouri. Nu vom înceta să cerem aceste tablouri statistice până când cea din urmă biserică le va trimite. Ne pare rău însă că întârzierea trimiterii acestor tablouri statistice ne împiedecă de a lucra cum trebuie și este chiar o pagubă pentru chestiunile noastre de interes general. Am fi bucuroși dacă frații ne-ar înțelege măcar de data aceasta.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

LA 3 IANUARIE 1940 S'A ȚINUT IN-MORMANTAREA FR. SIRCHEI PALANCIUC din Slobozia, jud. Cetatea-Albă, în etate de 55 ani, din care 12 ani a trăit și a lucrat pentru Domnul. Biserica locală pe care a păstorit-o mai mult timp, simte o mare pierdere prin moartea lui. Slăvit să fie Domnul pentru binecuvântarea care a revărsat-o prin iubitul nostru frate care a răposat. Domnul să binecuvinteze întreaga familie, în care 7 copii au rămas orfani de tată.

SIRIA. În ziua de 11 Ian. 1940 s'au ținut în casa de rugăciune, căsătoriile tinerelor perechi: fr. Simion Ardelean cu sora Jenica Holtean și fr. Petru Munteanu cu sora Ardelean Maria. Actul căsătoriilor a fost îndeplinit de fr. Vancu Dimitrie și Ardelean Gh. ajutați de fr. Popa N. Petre și fr. Ioan Botaș.

S'au recitat și frumoase poezii celor căsătoriți, și a cântat corul și muzica din loc, conduse de fr. M. Micoloiu și I. Veseșeu.

IN ZIUA DE 26 Decembrie 1939, în biserica baptistă din Tiur s'a ținut cununa religioasă a fr. Boitor A. cu sora Il. Boitor. Au participat frații din 7 biserici. A cântat corul din loc condus de fr. Gh. Boitor. Serviciul a fost împodobit de un frumos program a tineretului condus de păstorul bisericii, fr. Stepanenco E. Serviciul căsătoriei a fost îndeplinit de fr. E. Stepanenco. Tot în cercul fr. Stepanenco E. Domnul a binecuvântat un bogat program de întîmpinare a anului nou în biserica baptistă Vișoara, jud. Turda; au luat parte frați din mai multe comune și au fost mulți ascultători. Rugăm pe toți cei ce iubesc lucrul Evangheliei să se roage pentru sămânța Evangheliei sămănată în multe inimi.

BISERICA DIN SIR. Apele Minerale din București a avut mari bucurii a doua zi de Crăciun la serbarea tineretului. Totodată s'a ținut și căsătoria religioasă a fr. Țuplea P. cu sora L. Mara. Programul a fost condus de fr. Tăcălău. Actul căsătoriei a fost îndeplinit de fr. C. Manolescu, ajutat de fr. Tăcălău, Broscătan și I. Marian. A cântat corul din loc și orchestra din biserica din str. Arad, împreună cu cea a fraților din biserica din Ferentari.

BISERICA din Deva a avut mare bucurie în seara de Anul nou. S'a desfășurat un bogat program de rugăciune, mulțumire și evanghelizare. La miezul nopții s'a cântat „Imnul Regal” și „Lăudat fie Dumnezeu”. Au vorbit din Cuvântul Domnului fr. I. Mărza și F. Popovici.

FRĂȚII DIN PĂCLIȘA și jur, jud. Alba, au avut o mare bucurie în ziua 1 Ianuarie 1940, cu ocazia ședinței cercului

de încheierea anului. După masă la serbarea tineretului, au vorbit frații: A. Zdrănc, lucrătorul cercului, N. Gavriș și Cure Simion, seminarist. Ultimul a vorbit despre orfelinatul din Simeria, iar frățietatea a promis că în anul acesta vor avea inima îndreptată mai mult spre orfelinatul din Simeria, colectând chiar atunci suma de lei 700.

SOCIETATEA TINERETULUI din Slobozia, jud. Cetatea-Albă, au avut la 1 Ianuarie 1940 un frumos program împodobit cu poezii, convorbiri religioase. A cântat corul și orchestra din loc. Din Cuvântul Domnului a vorbit fr. I. Rotaru, președintele societății și sora Sașa Gorobcenco, seminaristă. Programul a fost condus de fr. S. Țurcanu.

PUTEREA SÂNGELUI

(Urmare din pag. 1-a)

rați pe oricine de vina păcatelor. Nu va fi nicicând vreunul care să se întoarcă dela Golgota cu păcatele necurățite. În cuvântul „**orice**” se includ toate păcatele din lume. Da, în sângele lui Isus s'a curățit tâlharul de pe cruce cu atâtea păcate, s'a curățit Corneliu cunoscut în milostenii și facere de bine, s'a curățit famenul negru din Etiopia, Grecul, Romanul, etc. În fața sângelui lui Isus nu este discuție dacă ești păcătos mic sau mare, alb sau negru. Sângele Lui ne mântuie pe toți. Nu te sfii, suflete nemântuit, ci vino la crucea Lui, și vei pleca curat și mântuit.

Iertarea e **veșnică**. Faptul că Ioan scrie despre iertare sub forma unei curățiri, e o dovadă că păcatul e luat pentru totdeauna, și nu va mai fi reamintit. Din nebagare de seamă, un elev a vărsat cerneală pe haine. Repede, cu ajutorul unei soluții a curățit hainele. Cine mai cunoștea pata? Mai putea fi pedepsit? Nu, el era curat. Va mai pedepsi Dumnezeu păcatele celui spălat în sângele lui Isus? Nu, nici acum și nici în veșnicie. Curățirea făcută de sângele lui Isus e perfectă, și nicio dată nu vom mai fi cunoscuți ca păcătoși.

Și, în sfârșit al treilea cuvânt e

INOIRE

Dacă sângele lui Isus ne curățește, noi suntem înnoiți ca înfățișare, ca prezentă, înnoiți în exterior și în interior. Un om nou. Nici măcar asemănare între cel dinainte și cel după curățirea prin sângele lui Isus.

Curățit este de păcat și înnoit, Prin sfânt sângele lui Isus.

Ce frumoasă e povestea lui Ioan cel nou! Ce potrivit răspuns dă proprietarului care-l cunoștea ca bețivan neîntrecut, băutor al întregului câștig. „Domnule dragă, aveți greșală. Eu sunt Ioan cel

nou. Cel pe care-l cunoașteți Dvs. e Ioan cel vechiu”.

Inoirea e în **toată ființa**. Cine fura, nu mai fură, mincinosul nu mai minte, înșelătorul nu mai înșală, etc. Odată cu curățirea păcatului pier și pofta și plăcerea lui. Totul e în primăvară. Gânduri noi, planuri noi, cărări noi, inimă nouă, vorbe noi, lucrări noi. Vieța creștină începe dela temelie. Ea e o clădire nouă, o grădină cu plantații noi.

Inoirea e **observată de cei ce ne înconjoară**. Când un om se pocăește, pentru societatea dinainte e mort și apare într-o lume nouă. Pavel, după pocăință nu mai e în Sinedriu, ci merge la întrunirile creștine. „Ce e cu tine, fata mea, de te-ai schimbat așa”, își întreabă mirată o mamă fiica pocăită. Dacă, iubitul meu, lumea din jurul tău nu a văzut o astfel de schimbare, atunci credemă că tu nici nu ești schimbat. Curățirea aduce complectă înnoire a vieții. Iar o vieță nouă e imediat observată de toți. „O lumină nu poate fi ascunsă”, — spune Isus.

Inoirea ne dă **ocazia să facem ceea ce în trecut nu am fi putut face**. Odată despărțiți de trecut am scăpat și de urgiile lui. Căci dacă am avut un trecut mai peștigat e natural că ne-ar fi fost chiar rușine de a vorbi de morală, de curățenia vieții, de caracter, de fapte bune, etc. Pe lângă aceasta, cine ne-ar fi dat ascultare chiar dacă am fi încercat? Dar odată ce a trecut întunecul odată rupt din trecut, odată înnoit, poți fi ceea ce vrea Isus să fii, o icoană vie a vieții Lui.

Cerul, părtășia cu Dumnezeu, veșnicia petrecută în fericire cu îngerii, cununa vieții, numele nou, haina albă, toate acestea sunt câștigate când „sângele lui Isus te curățește de orice păcat”.

FAPTE, PILDE și IDEI

Nașterea din nou

Eram de optsprezece ani când am auzit prima predică despre noua naștere. Am auzit mereu vorbiri frumoase în care ni se spunea să fim cuminti și buni, dar asta ca și cum ai zice către un harap, negru ca hornul: măi, omule negru, fii alb ca și zăpada, sau ca și cum ai zice către un rob să fie slobod, fără să-i spui cum să ajungă slobod. Fără noua naștere nu poți fi un om nou, după chipul lui Hristos. Dar cum se poate omul naște din nou?

Noi suntem oameni păcătoși, toți, fără deosebire, din fire. Este un lucru minunat cum reușește diavolul să ne facă să credem că noi suntem din fire buni. Dar să nu mai vorbim că omul este din fire bun sau înțepesc! Noi după fire suntem răi. Primul om născut din femeie a fost un ucigaș, a omorât pe fratele său. Păcatul a venit în lume crescut gata, mare și tare! Și tot neamul omenesc a fost ținut sub călcâiul păcatului, dela căderea omului până azi. Omul este din fire rău.

Omul a pierdut chipul lui Dumnezeu. Iată de pildă cum descrie Isus inima omului: Din inimă vin gânduri rele, ucideri, etc.; aceste sunt cele ce spurcă pe om. Și apoi, în fața acestor lucruri, te întreb scumpe cetitor, cum poți să obții un pârâu de apă curată dintr'un izvor așa murdar?

Se vorbește de reformă, adică de îndreptarea vieții până nu mai știi ce crede, căci numai îndreptarea de viață nu vezi. Adevărul e că nu se poate nimic stabil în refacerea vieții, fără noua naștere, prin puterea Duhului sfânt. De acest lucru avem trebuință. De altfel poți vâru alb ca zăpada un coteț, dar el tot coteț rămâne.

Trebue să ne naștem din nou!

Dar cineva va zice: Ce este noua naștere? Aici e deslegarea: A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu, născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.

Fără această binecuvântare, fără această viață nouă după chipul lui Hristos, să nu credeți că cineva poate sta în slujba lui Dumnezeu.

Trebue să vă nașteți din nou.

Și eu am persecutat!

Eu sunt acela care, după ce terminasem toate clasele în cea mai de seamă școală la Ierusalim și nutream mereu mândria moștenită dela tatăl meu, care fusese între cei mai însemnați oameni ai țării, eu mi-am ales însărcinarea să combat pe „sectanți”; eu am discutat cu Ștefan și după ce el m'a învins cu adevărul, l-am dat la oamenii de credința mea să-l biruiască cu pietrele; eu, fiind obosit în lupta de vorbe, m'am pus să păzesc hainele lor în vreme ce ei l-au târât și l-au omorât cu pietre pe Ștefan. Eu am fost înzestrat cu putere mare de către Arhieriei și mai marii poporului, să fac ceea ce am dorit eu

cu „sectanți”; să-i leg, să-i pun la închisoare, să-i defăimez cum mi-a plăcut mie și celor ca și mine, și am plecat cu ostași aleși să-i nimicesc din toate părțile. Eu am făcut toate mizeriile ce le putea face un om pentru acești oameni blânzi și le-am umplut ochii cu lacrimi. Eu le-am creat o situație din cele mai grele, în vreme ce nici nu mă gândeam să combat pe șarlatani, pe hoți, etc. Dar atunci când credeam că-i voi șterge de pe pământ, eu însumi fui convins că aceasta este Calea și apoi am urmat Domnului cu ei. Eu, Saul din Tars de acum prigonit.

I. SOCACIU

Lumea în care a venit Hristos

(Urmare din pag. 3a)

unei persoane. Biruințe asupra altui popor, propășire, sănătate, recolte bogate, cu prea puțină credință în viața viitoare, și asta umbrită, nesigură și nedorită. Aveau dumnezei mari și dumnezei mici. Toți, afară de Evrei, erau politeiști, adică credeau în mai mulți dumnezei.

La Greci dumnezeii erau personificările puterilor naturii; frumoși, deosebiți, dar în ce privește morale schiopi și scârboși; bogăți în mitologie, creatori de temple frumoase cu preoți și călugări — hierarhie —, dar fără vreo Biblie.

Romanii se întreceau cu Grecii. Dumnezeii lor erau personificările din societate; închinăciunea era publică în temple frumoase, cu multe ceremonii conduse de o preoție hierarhică sub auspiciile Statului; fără literatură instructivă, fără Biblie.

Evreii aveau religia lor deosebită: Un singur Dumnezeu viu, sfânt, creatorul și susținătorul tuturor lucrurilor văzute și nevăzute; perceptive morale înalte ca sancțiune religioasă; nădejdea în Mesia; ani de aur în viitor; un singur templu pentru închinăciunea însoțită de aduceri de jertfe; sinagogi pentru închinăciune și instrucțiune religioasă. Au avut Biblie și cărți religioase pentru învățământul religios.

Vieța morală în lumea în care a venit Hristos.

Vieța de toate zilele în vremea aceea era decăzută. În familie tatăl era un despot; un tiran. Toți ceilalți trăiau sub călcâiul lui. Nimeni nu i-a putut cere vreo socoteală. La Evrei tatăl ținea sceptrul unui patriarh pios, blând și cu voce autoritativă dar părintească, adesea până la prefacere. Romanii, Grecii și alții, dedați la viață sărbătorească și iubitori de mită, lăsau mult de dorit nu numai în viața din familie ci și în viața publică. Guvernatorii din provincii deveneau mar bogăți peste o noapte, din mită și silnicie! Desfrâul și beția erau lucruri de toate zilele în cele mai de seamă locuri ale societății. Nimeni n'a ridicat niciun glas contra acestor păcate. Copii aruncați afară, oameni bătrâni dați la pierdere sigură, sclavi bătuti și flămânzi, tiranie, opresiune, și viața omenească luată de cei puținți în picioare. Niciun spital, niciun azil pentru bătrâni, niciun orfelinat pentru copiii fără părinți, niciun loc de odihnă pentru cei săraci și trudiți!

În astfel de lume a venit Mântuitorul Hristos să transforme viața omenirii. De atunci până astăzi a lucrat lucruri mari și minuni și pentru cele ce încă lasă mult de dorit, vina o poartă cei ce trăiesc păgânește și nu cu El.